

El trapezista recorre al IESE

LES NOTES DE JOAN TAPIA, EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 17.05.09

JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO, President del Govern, 6, APROVAT

Va arribar al debat en pèssimes condicions. Amb una crisi que havia negat i amb 1,8 milions d'aturats més en un any. Després de perdre les eleccions gallegues i després de la ruptura amb el PNB que el deixa sense majoria parlamentària. Però el dictamen del CIS de divendres és clar. Rodríguez Zapatero va tornar a guanyar el debat davant de Mariano Rajoy per ni més ni menys que 23 punts. Potser perquè va fer propostes noves --algunes interessants--, va reconèixer errors i va aparèixer raonable i conciliador davant d'un Rajoy tremendista.

Va guanyar però no va convèncer, perquè el 65% diu que no va donar confiança en el futur i les propostes són molt diverses. Unes de raonables; altres d'oportunistes. Reduir els beneficis fiscals als crèdits per a la compra de vivenda és una cosa sobre la qual hi ha un consens entre els economistes. Ho exigeix tant la neutralitat fiscal com que deixar de primar el totxo és bàsic per aconseguir el tan reclamat canvi del model productiu. S'hauria d'haver fet fa anys, però no és popular. A més, ara és oportú perquè, al no perjudicar els crèdits que es contreguin abans del 2011, pot reanimar la compra de vivendes.

En canvi, prometre 2.000 euros (només 500 amb càrrec a l'Estat) per a un nou pla Prever sense pactar-lo amb les autonomies (que n'han de posar 500 més) és improvisar i pecar de paternalisme autonòmic. I abaixar un 5% de l'impost de societats de les pimes està bé. Però limitar-

ho a les que tinguin menys de 25 treballadors i conservin plantilla és absurd. Hi ha pimes que per sobreviure estan forçades a acomiadar.

Hi ha hagut més coses positives. Una és que la caiguda del PIB en el primer trimestre (1,8%) és inferior a la mitjana de la zona euro (2,5%) i a la d'Alemanya (3,8%). I en taxa anual passa el mateix (2,9 davant d'un 4,6%). A més, malgrat que la dreta el critica per no tenir política exterior, ha estat convidat a la cimera del G-8 d'Itàlia.

La sorpresa es va produir dijous amb la designació de José Manuel Campa, un professor del IESE de 44 anys, format a Harvard i un dels economistes europeus més brillants com a segon d'Elena Salgado. Campa és un acadèmic respectat i està més pròxim al liberalisme no dogmàtic que no pas a la socialdemocràcia.

Un president que promet als sindicats no flexibilitzar l'acomiadament, però que recorre a un home del IESE per pensar l'economia, ha d'indicar que sap que barallar-se amb la UGT i Comissions Obreres seria un error polític, però que no desconeix la necessitat d'actuar en el mercat del treball, encara que sigui amb molts cotons.

La dreta dirà que només mostra que ZP no sap el que vol. És la lectura pessimista, no obligatòriament l'encertada.